

Statens vegvesen

Skattedirektoratet
Postboks 6300
Etterstad
0603 OSLO

Behandlende enhet:
Vegdirektoratet

Saksbehandler/innvalgsnr:
Harald Håkonsen - 22073550

Vår referanse:
2004/013500-018

Deres referanse:
2004/01423 FN-AV

Vår dato:
04.01.2007

Merverdiavgift i erstatningssammenheng. Forståelsen av skadevolders fradragsrett

Vi viser til tidligere korrespondanse vedrørende ovennevnte sak. Da arbeidet med saken ikke har ført til et resultat som en fra Vegdirektoratets side finner tilfredsstillende, ønsker en med dette å fremme en fornyet henvendelse til Skattedirektoratet.

Bakgrunnen for saken er en henvendelse fra norske forsikringsselskaper med krav om spesifisering av mva. i erstatningskrav som fremmes mot skadevoldere eller deres forsikringsselskaper etter skader og uhell. Næringsdrivende skadevoldere ønsker å gjøre fradrag i sine avgiftsregnskap for betalt inngående avgift når skaden har skjedd under utøvelse av vedkommendes næring. Næringsdrivende skadevoldere har således behov for spesifisering av mva-andelen, men dette har Vegvesenet til nå motsatt seg. Det vil normalt være Vegvesenet som rekvirerer skadeutbedring og betaler utførende entreprenør for slik utbedring. Kravet mot skadevolder vil således ikke kunne anses som omsetning, men kun som refusjon av kostnader. Fradragsrett etter mval. § 21 synes i slike tilfeller avskåret, og vi har hittil antatt at spesifisering av mva-andelen dermed verken vil være påkrevd eller korrekt.

Saken er tidligere tatt opp med Skattedirektoratet som i brev hit av 28. februar 2005 uttaler at fradragsrett på skadevolders hånd forutsetter at utbedringsfaktura utstedes i skadevolders navn, men sendes til og betales av Vegvesenet før den i regressomgangen fremmes for skadelidte. Da ordningen synes å medføre en rekke kompliserende elementer, er modellen forelagt Senter for Statlig Økonomistyring (SSØ) som uttaler:

"Utgangspunktet for vår tilbakemelding er basert på punkt 4.2 punkt c) og f), 4.4.4 og 5.3.5.2 i Bestemmelser om økonomistyring i staten. Statens vegvesen viser også til punkt 5.3.5.1 i Bestemmelsene, og som har en analogi til punkt 4.2 c). Bestemmelsene må tolkes slik at dokumentasjonen må lyde på virksomhetens navn med hensyn til realitet og dokumentasjonskravene. Selv om Statens vegvesen kan gå god for at kravet gjelder deres virksomhet knyttet til en inngått avtale, og slikt sett mener realitetskravet er oppfylt vil en rutine der en annens navn er oppgitt ikke være i samsvar med bestemmelsene. Et annet

Postadresse
Statens vegvesen
Vegdirektoratet
Postboks 8142 Dep
0033 Oslo

Telefon: 02030
Telefaks: 22 07 37 68
firmapost@vegvesen.no
Org.nr: 971032081

Kontoradresse
Brynsengfare 6A
OSLO

Fakturaadresse
Statens vegvesen
Regnskap
Båtsfjordveien 18
9815 VADSØ
Telefon: 78 94 15 50
Telefaks: 78 95 33 52

forhold som også må tas i betraktning er at Statens vegvesen har ansvar for betalingsforpliktelsen overfor leverandøren, og det kan bli uklart hvem som er ansvarlig dersom det oppgis en annen "mottaker" på fakturaen.

For øvrig vil vi bemerke at det kan bli vanskelig for kontrollmyndighetene å gjennomføre kontrollen av leverandørens regnskaper, da ulike aktører vil opptre som mottaker av salgsdokumentasjonen, mens transaksjonen gjøres opp av en annen part (Statens vegvesen). Leverandøren vil her også ha en plikt til å angi partene på sin dokumentasjon, og ved bevisst å oppgi en annen part for oppgjøret, kan det være en risiko for at leverandøren bryter med bokføringsloven og god bokføringsskikk.

Vi anbefaler at Statens vegvesen eller forsikringssselskapene tar opp problemstillingen om avregning av merverdiavgiften med Skatteetaten, og hvilken dokumentasjon som kan aksepteres i skadevolders regnskap.

På bakgrunn av vår tvil i saken og deretter uttalelsen fra SSØ, har en fra Vegdirektoratets side ønsket å ta opp spørsmålet om ikke ønsket reform kan gjennomføres på en enklere måte. Når regresskrav inneholder en andel betalt inngående avgift vil det etter vår forståelse være et spørsmål om en ikke bør akseptere en regnskapsmessig håndtering av denne mva-andelen tilsvarende den regnskapsmessige håndteringen som tillates når faktura for utbedring tilstiles skadevolder direkte. Vi mener dette ikke nødvendigvis står i motstrid med omsetningskravet etter mval. Regresskravet er ment å dekke skadelidtes tap, inkl. inngående mva. som er påløpt. I og med at det ikke har skjedd noen omsetning gjøres det ikke påslag for ny utgående mva., men refusjonen omfatter likevel den inngående avgiften som skadelidte er påført. Det vil således være et spørsmål om omsetningskravet kun har relevans i forhold til beregning av utgående mva., ikke i forhold til inngående mva. som omfattes av regresskrav. Dette burde i så fall være avgjørende for spørsmålet om skadelidtes fradragsrett for betalt mva.

Sondringen mellom inngående og utgående avgift synes etter vår oppfatning avklarende. Det synes klart at erstatningskrav ikke er omsetning, og at utgående avgift følgelig ikke skal beregnes i regressammenheng. Refusjon av betalt inngående avgift som allerede er påløpt på skadelidtes hånd er imidlertid noe annet. Avgiftsbeløpet vil være gjenstand for refusjon på linje med hovedstolen. Avgiftsbeløpet ville dessuten vært fradragsberettiget på skadelidtes hånd dersom denne var næringsdrivende, og dette ville ha redusert regresskravet til kun å omfatte hovedstolen. Samme resultat oppnås dersom næringsdrivende skadevolder i stedet gis fradragsrett for den del av regresskravet som gjelder betalt inngående mva. Derved har en også oppnådd avgiftsmessig likebehandling av skadevolder som kun betaler regresskrav og skadevolder som får faktura for skadeutbedring tilstilt direkte til seg.

I brev hit av 28. februar 2005 uttaler Skattedirektoratet at "det ikke skjer noen omsetning mellom Vegvesenet og skadevolder når Vegvesenet krever sine kostnader erstattet fra skadevolder. Det skal altså ikke utstedes noen faktura med utgående avgift (vår understrekning) når Vegvesenet fremmer erstatningskravet mot skadevolder." Vi er enig i at manglende omsetning utelukker beregning av utgående avgift. Spørsmålet er imidlertid om mval. avskjærer fradragsrett for inngående avgift som omfattes av regresskrav. Avgiftspåslaget omfattes av skadelidtes tap, og kan fremmes mot skadevolder ved at regresskravet vedlegges kopi av utbedringsfaktura med spesifisert mva. Ved å kreve regress i henhold til vedlagte utbedringsfaktura, kreves regress i henhold til de reelle kostnader. Skadevolder vil derved få opplyst avgiftspåslaget og vil rent teknisk kunne gjennomføre fradrag for den inngående avgift som regresskravet inneholder.

Betalt inngående mva. i erstatningssammenheng vil etter vår forståelse være omfattet av samme fradragsrett enten skadevolder kun betaler regress eller får utbedringsfaktura stilt direkte til seg. Det synes å være rene formaliteter som tilsier at fradragsrett for mva. i erstatningssammenheng forbeholdes omsetning direkte til skadevolder. Samme fradragsrett for betalt inngående avgift synes å burde tilkomme skadevolder som i regressomgangen refunderer kostnadene tilknyttet omsetningen til skadelidte, herunder inngående avgift som ikke har gitt fradragsrett på skadelidtes hånd. Det er dette som burde være avgjørende – ikke om skadevolder står som mottaker av utbedringsfaktura eller ikke. Om skadevolder dekker egen eller skadelidtes inngående mva. burde således komme ut på ett m.h.t. fradragsrett. Forutsatt at skaden er skjedd under utøvelse av næring, burde forholdet - uavhengig av faktureringsrutiner - anses som en følge av virksomheten, og således generelt sett begrunne fradragsrett etter mval. § 21.

Ovenstående representerer vår forståelse av skadevolders fradragsrett i erstatningssammenheng. Vi ber om Skattedirektoratets vurdering av saken, i det en håper å få bekreftet at vår forståelse av spørsmålet samsvarer med en korrekt fortolkning av Skattedirektoratets brev av 28. februar 2005.

Administrasjonsavdelingen
Med hilsen

Kjell Haaland
avdelingsdirektør

Harald Håkonsen
seniorrådgiver